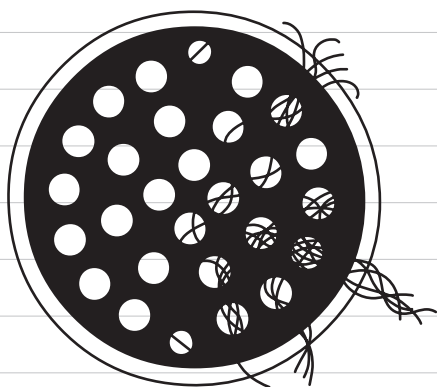

Egy ropi NAPLÓja ROMHALMAZ

NEMZETKÖZI
BESTSELLER

Jeff
Kinney

JEFF KINNEY EGYÉB KÖNYVEI:

Egy ropi naplója

Egy ropi naplója 2. - Rodrick, a király

Egy ropi naplója 3. - Az utolsó szalmaszál

Egy ropi naplója 4. - Kutya egy idő

Egy ropi naplója 5. - A rideg való

Egy ropi naplója 6. - Négy fal között

Egy ropi naplója 7. - A harmadik kerék

Egy ropi naplója 8. - Pechszéria

Egy ropi naplója 9. - A nagy kiruccanás

Egy ropi naplója 10. - Régi szép idők

Egy ropi naplója 11. - Dupla para

Egy ropi naplója 12. - Lépjünk le!

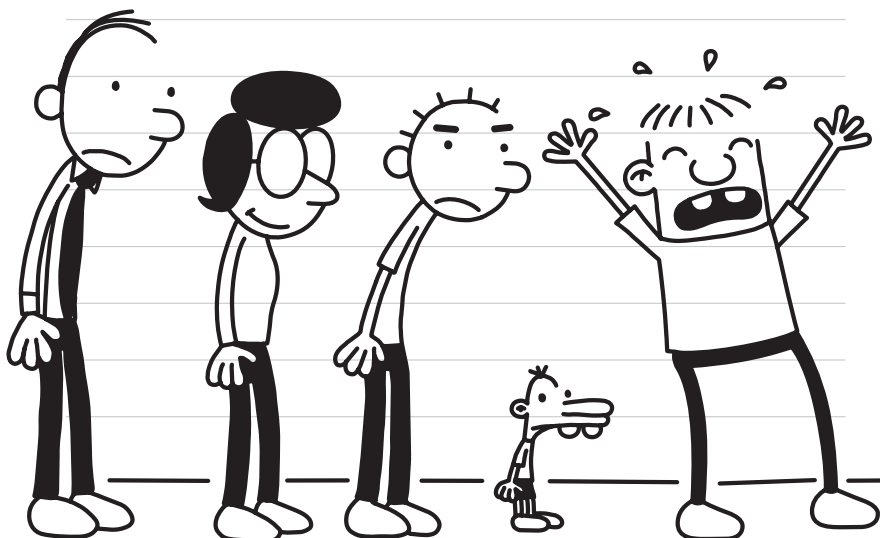
Egy ropi naplója 13. - Hóháború

Egy Bitang Jó Fej Srác Naplója

Csináld magad Ropi-napló

Egy ropi filmes naplója

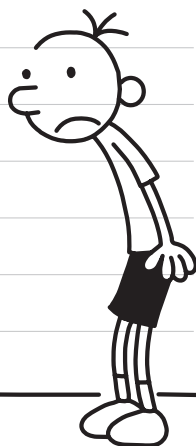
Egy ropi filmes naplója - A következő fejezet

Egy ropi NAPLÓja

ROMHÁLMAZ

Jeff Kinney

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, 2019

SCOOTERNEK

MÁRCIUS

Vasárnap

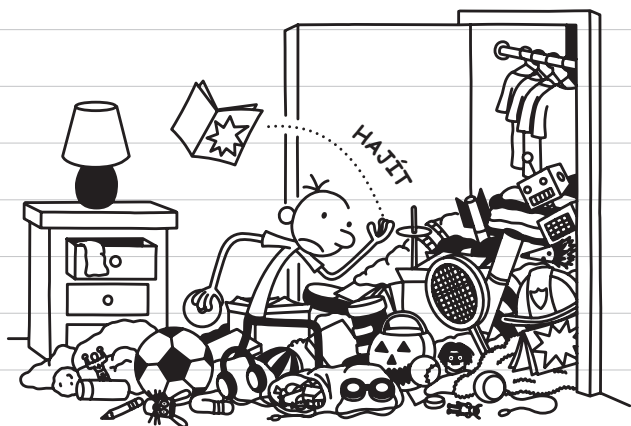
Azt olvastam, hogy az ókorban a királyokat meg a fáraókat az összes holmijukkal együtt temették el, mert akkoriban azt hitték, hogy az ember mindent magával vihet a TÚLVILÁGRA.

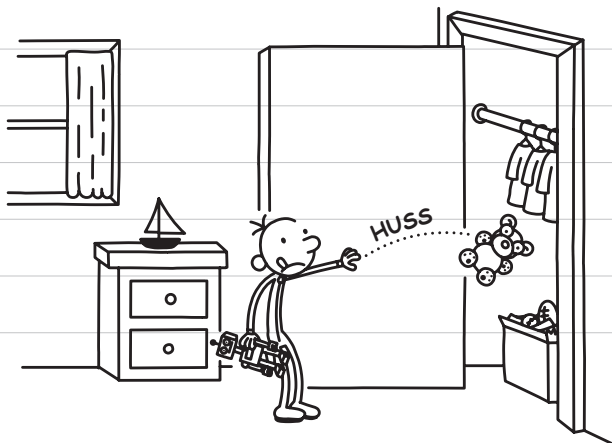
Na, ha esetleg engem is a cuccaimmal együtt terveznek majd eltemetni, annak nem lesz túl jó vége.

Anya rám parancsolt, hogy rakjak rendet a szobámban, és dobjak ki mindent, ami már NEM KELL. Ez elsőre jó ötletnek tűnt, de aztán rá kellett jönnöm, hogy ez RENGETEG meló lesz.

Egész délelőtt a szekrényemet szortíroztam, és elképesztő, mennyi minden volt benne. És nem ám szépen rendben, hanem csak úgy beszórva. Mióta ideköltöztünk, mindig csak bedobáltam oda, ami épp nem kellett.

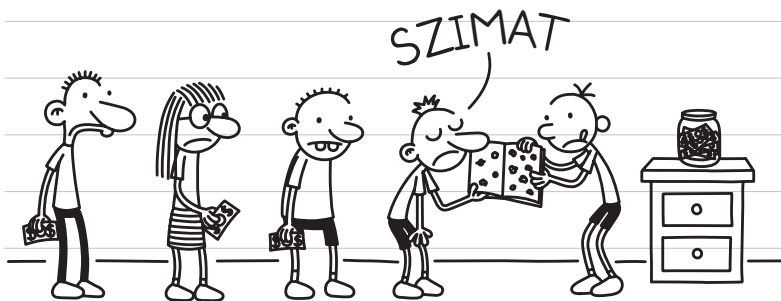

Turkáltam még egy kicsit, és találtam valamit, amiről azt hittem, már ÉVEK ÓTA elveszett. Egy matricagyűjtő füzet volt az, harmadikos koromból.

Régen IMÁD TAM a matricákat, főleg a szagcsomagokat. Gyűjtöttem kellemes illatúakat is, pölrágósat meg vattacukrosat, de volt egy csomó UNDISZAGÚ is.

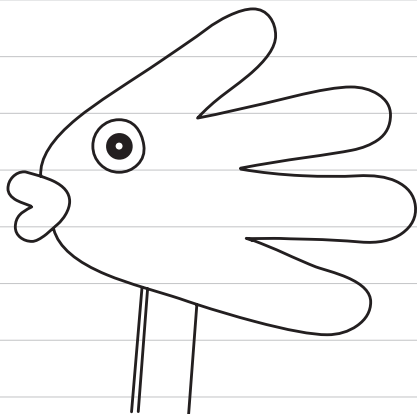
Úgyhogy ha valaki a környéken meg akarta tudni, milyen a zsiráfkakki vagy a romlott fasírt szaga, HOZZÁM jött mintáért.

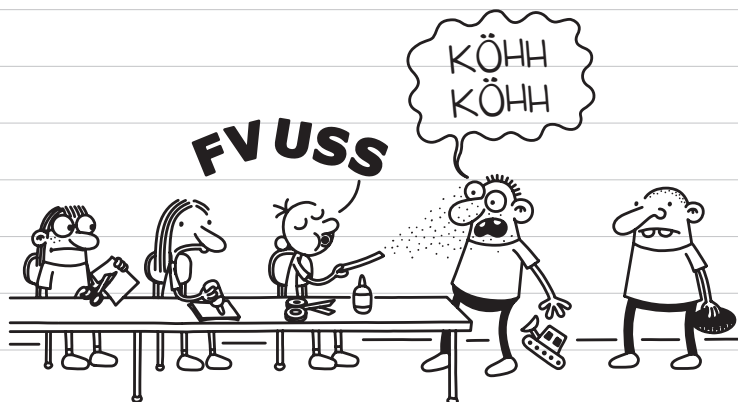
Amikor majd megírom az ÖNÉLETRAJZOMAT, az is tele lesz illatos matricákkal, hogy az emberek tudhassák, milyen szaga volt az életem fontosabb pillanatainak.

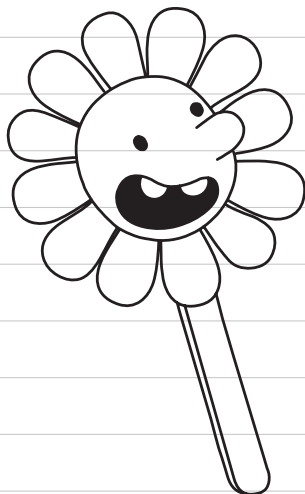
Tovább bányásztam, és találtam pár cuccot OVIS koromból, például egy rajzlapot, amire rárajzol-
tam a tenyeremet, és aztán halacskát csináltam
belőle.

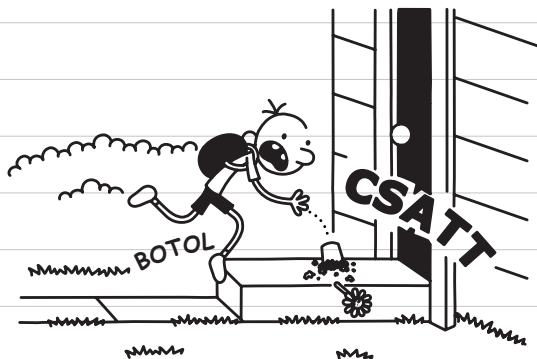
Régen **NAGYON** szerettem rajzolni meg dekorál-
gatni, és ha valaki emiatt csúfolódott rajtam, te-
lefűjtam a képét **CSILLÁMMAL**.

Találtam egy ajándékot is, amit anyának csináltam kiskoromban, de végül nem adtam oda neki. Egy jégkrémpálcikára ragasztott, színes papírból készült virág volt, aminek a közepén az én képem díszelgett.

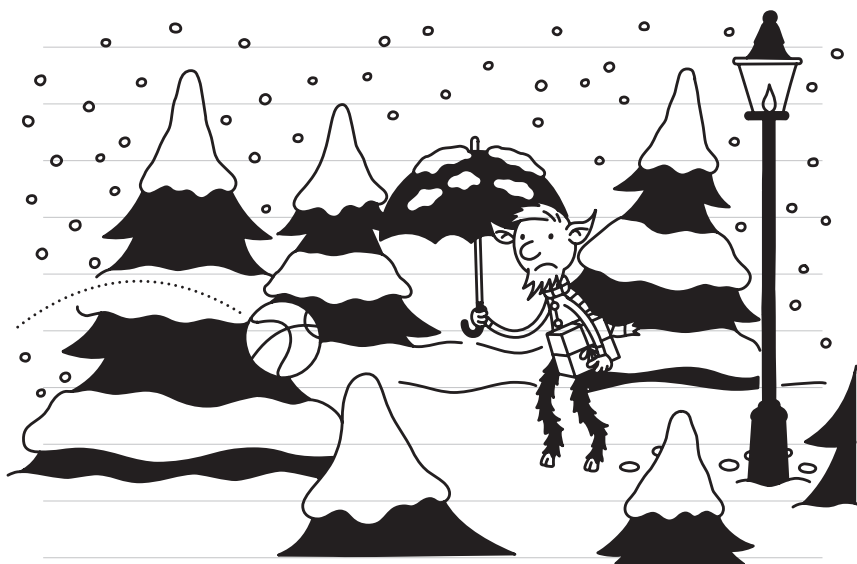
Amikor elkészült, beleszúrtam egy földdel teli kis cserépbe. Sajnos azonban aznap, amikor hazaértem, megbotlottam a bejárati ajtónk előtt, így végül nem tudtam odaadni anyának.

ÖRÜLTEM, amikor végre elértem a szekrény hátulját, de azért egy kicsit CSALÓDOTT is lettem.

Kiskoromban olvastam egy könyvet, amiben a gyerekek át tudtak jutni egy mesevilágba a szekrényükön keresztül, és mindig is tudni akartam, az ÉN szekrényem tud-e ilyet.

Bár tartottam tőle, hogy ha igen, akkor a túloldalon lévőek elég CSÚNYÁKAT gondolhatnak rólam, amiért évek óta teleszemetelem a világukat.

Miután ma kipakoltam a szekrényemet, anya azt mondta, három halomba kell raknom a cuccokat: egyet megtartunk, egyet eladományozunk, egyet pedig kidobunk. Én viszont úgy gondoltam, ha már megszabadulok pár holmitól, legalább KERESSEK rajtuk, úgyhogy elhatároztam, hogy csinálok egy KIRAKODÓVÁSÁRT.

Anya azt mondta, ez egy nagyon jó ötlet, és adott egy magazint, ami elvileg arról szól, hogyan kell KIRÁLY vásárt szervezni.

Csakhogy az összes tipp tök gázos volt meg öreges. Volt egy rész arról, hogyan kell olyan plakátot csinálni, amivel be lehet csalogatni az embereket, és mindegyik példa totál UNCSI volt.

Tudtam, ha azt akarom, hogy az emberek észrevegyék a plakátomat, ezeknél IZGALMASABB kiírás kell. Úgyhogy készítettem egyet, ami mellett nem lehetett szó nélkül elmenni.

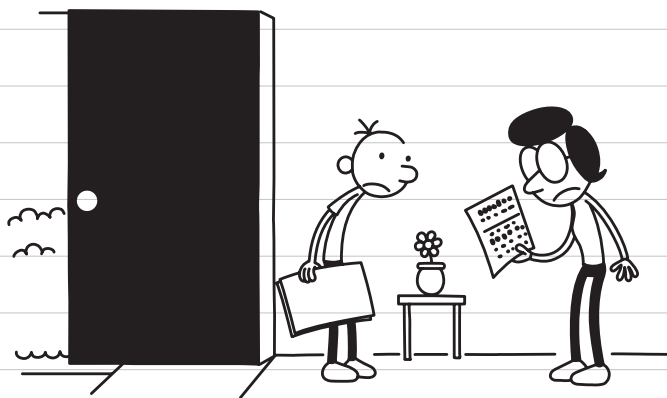
100 DOLLÁRT

TALÁLTAM A JÁRDÁN

**A SURREY UTCA
12. ALATT**

ÁTVEHETI A PÉNZÉT

Csináltam párat a poszterből, és elindultam, hogy kirakjam őket a környéken. Anya azonban még azelőtt leállított, hogy kiléptem volna az ajtón.

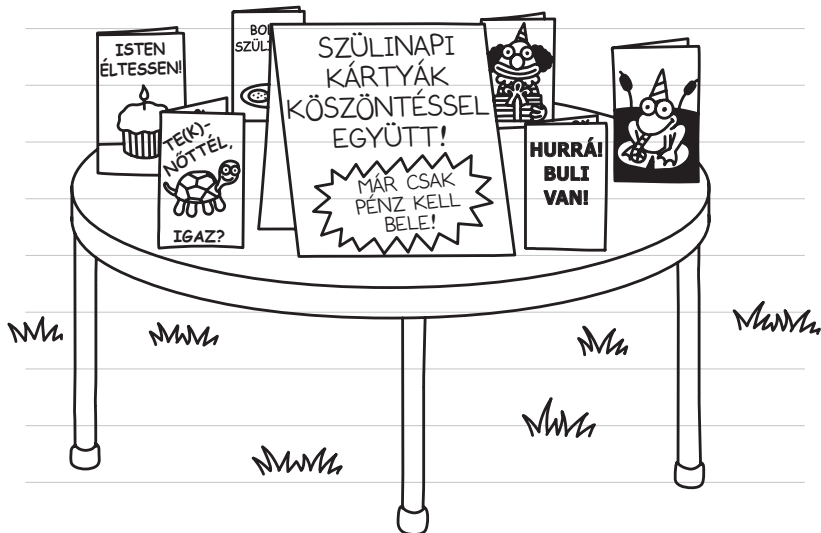
Aztán anya kérésére csináltam pár plakátot, amik jobban hasonlítottak az újságban lévőkre, és ki-
ragasztottam őket az utcánkban lévő villanyosz-
lopokra. Utána lecipeltem a cuccaimat az udvarra,
és kipakoltam őket műanyag asztalokra.

Mindegyik asztalon más jellegű dolgok voltak,
volt például könyves asztal, meg ruhás asztal
meg ilyenek. Egy-két dolgot azonban nem tud-
tam ilyen könnyen bekegategorizálni, úgyhogy kicsit
kreatívkodnom kellett.

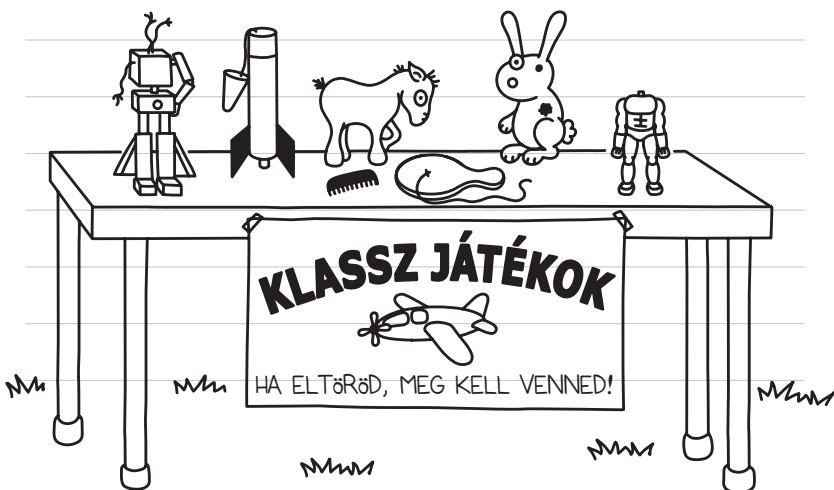
Volt például pár ajándék, amit a nagyszüleimtől
kaptam, és soha még rájuk sem NÉZTEM. Azok
is kaptak egy külön asztalt.

Volt pár szülinapi köszöntőkártyám is, azokon áthibajavítottam a nevemet, aztán kiállítottam őket egy asztalra.

Az összes hibás játékot egy asztalra raktam, és szorítottam, hogy jöjjön valami kisgyerek, aki nem tud OLVASNI.

Pár üveggolyót, néhány ceruzacsonkot, meg egyéb ilyen haszontalan apróságokat zoknikba tömködtem, amiket aztán rajzszöggel odaszögeztem egy asztal széléhez.

Csináltam egy asztalt olyanoknak is, akiknek a bőre alatt is kávé van.

Az összes régi kézműves alkotásomat is kipakoltam egy asztalra, hátha jön pár gyerek, aki épp ajándékot keres a szüleinek, de túl sok a dolga ahhoz, hogy sajátot csináljon.

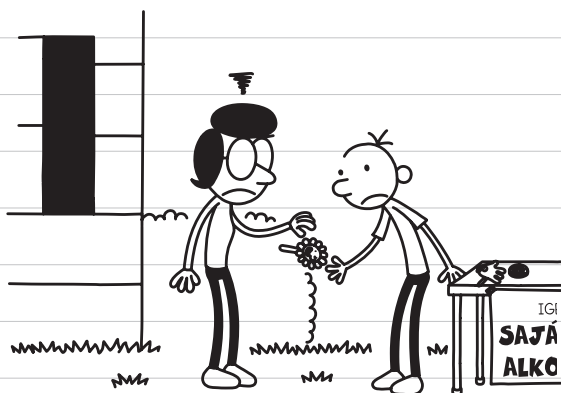

Mikor már épp végeztem, anya is kijött az udvarra, és úgy tűnt, TETSZIK neki, amit lát. Csak anynyit mondott, hogy azokat a dolgokat, amiket én csináltam, tartsam meg, mert azok KÜLÖNLEGESEK.

Mondtam anyának, hogy ha megtetszett neki valami, nyugodtan VEGYE MEG. Ő pedig három dollárt ajánlott azért a papírvirágért, amit még neki csináltam az oviban.

Úgy tűnt, eléggé kell neki az a virág, és láttam rajta, hogy többet megér neki, mint három dolcsi. Úgyhogy TÍZET kértem érte.

Azt hiszem, kicsit elszaladt velem a ló, mert egy szó nélkül visszament a házba, és nem vett semmit.

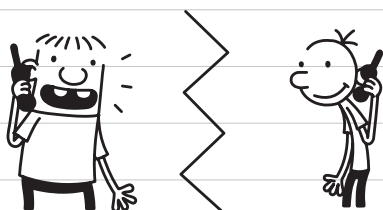

Miközben váraкоztam, hogy befussanak a fizető vendégek, elkezdett ZAVARNI valami. Minden cuccom csak úgy ki volt pakolva - mi van, ha valaki el akar LOPNI valamit?

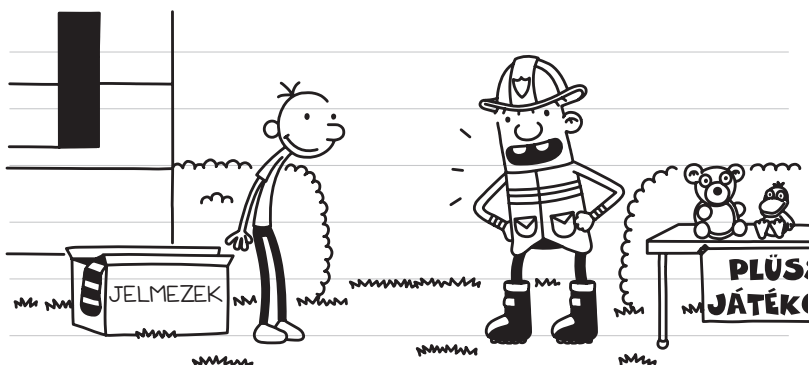
Így aztán felhívtam a legjobb barátomat, Rowley Jeffersont, és megkértem, hogy jöjjön át, és legyen a tulajdonvédelmi almunkatársam.

De Rowley azt mondta, hogy aznap délután az apukájával van dolga, ezért nem tud segíteni.

Mondtam neki, hogy akkor előléptetem tulajdonvédelmi FŐmunkatárssá, és ígértem neki egy JELVÉNYT is. Erre ráharapott.

Rowley amint megérkezett, egyből a JELVÉNY után érdeklődött. Csak a régi tűzoltójelmezemet tudtam neki felajánlani, de úgy tűnt, ő azzal is boldog.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Rowley megkérdezte, mégis mi a DOLGA egy tulajdonvédelmi főmunkatársnak, én pedig azt feleltem, hogy föl-le kell sétálnia, az ujjait ropogtatva, hogy az embereknek eszükbe se jusson semmi genyőség.

Rowley azonban már nem figyelt rám, mert észrevette, hogy az egyik asztalon olyan ajándékok vannak, amiket tőle kaptam az évek alatt.

Szinte fix, hogy mindig az ANYUKÁJA választotta az ajándékaimat, mert mindegyik valami oktató jellegű cucc volt. És mind kitűnő állapotban volt, mert egyiket sem volt még alkalmam KIBONTANI.

